

БІБЛІОТЕКА НІЖИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ МИКОЛАЇ ГОГОЛЯ

МУЗЕЙ РІДКІСНОЇ КНИГИ

С Е Р І Я:

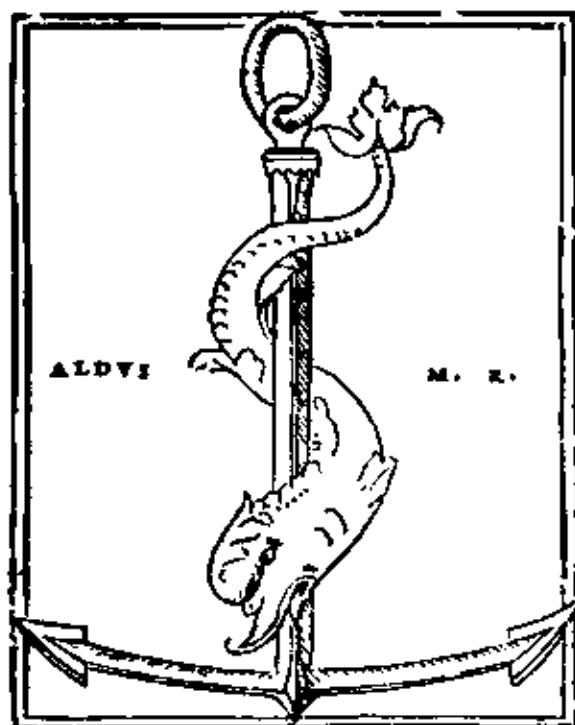
КНИЖКОВІ ПАМ'ЯТКИ

У ФОНДОВОМУ ЗІБРАННІ БІБЛІОТЕКИ
НІЖИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ МИКОЛАЇ ГОГОЛЯ

заснована у 2010 році

190-річчю бібліотеки Ніжинського державного університету
імені Миколи Гоголя присвячується

БІБЛІОТЕКА НІЖИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ МИКОЛАЇ ГОГОЛЯ

МУЗЕЙ РІДКІСНОЇ КНИГИ

Олександр Морозов

«АЛЬДИНИ»
В БІБЛІОТЕЧНОМУ ЗІБРАННІ
НІЖИНСЬКОГО
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНОГО
ІНСТИТУТУ КНЯЗЯ БЕЗБОРОДЬКА

КАТАЛОГ

НІЖИН
2010

УДК 025.343.3:099

ББК 78.37

М 79

Серія:

«Книжкові пам'ятки у фондовому зібранні бібліотеки
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя»
заснована в 2010 році

Автор передмови та упорядник:

Морозов Олександр Сергійович,
завідувач Музею рідкісної книги
Ніжинського державного університету
імені Миколи Гоголя

«Альдини» в бібліотечному зібранні Ніжинського історико-філологічного інституту князя Безбородька: каталог. / упор. О.С.Морозов.
– Ніжин: ТОВ «Ферокол», 2010. – 40 с.: іл.

ISBN 978-966-96864-8-0 (Серія «Книжкові пам'ятки у фондовому зібранні бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя»)

Каталог «альдин» з фондів бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя продовжує серію видань, спрямованих на бібліографічне розкриття фондів колекцій одного з найдавніших науково-просвітницьких книжкових зібрань Лівобережної України і містить у собі детальний науковий опис стародруків XVI століття, що побачили світ у венеціанській друкарні славетного італійського вченого-гуманіста і друкаря Альда Мануція та його нащадків. Текстовий опис нечисленної, але надзвичайно цінної колекції «альдин» бібліотеки НДУ імені М.Гоголя супроводжується передмовою та альбомом ілюстрацій.

Видання присвячене 190-річчю заснування бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя та розраховане на фахівців-книгознавців, бібліотекознавців, істориків, філологів, культурологів, студентів та широкий читацький загал, якому цікава антична спадщина, історія книгодрукування та діяльність італійських гуманістів доби Відродження

УДК 025.343.3:099

ББК 78.37

©Бібліотека НДУ ім. М.Гоголя, 2010

© Морозов О.С. (упорядкування, передмова, підбір ілюстрацій), 2010

2008 року в Київському видавництві «Академперіодика» побачило світ фундаментальне і давно очікуване видання – книга відомого вітчизняного вченого-книгознавця Маргарити Шамрай «Альдини в бібліотеках України: каталог». Книга стала важливим результатом багаторічної праці дослідниці у книгозбірнях України і містить докладний науково-бібліографічний опис 140 видань венеціанської друкарні італійського просвітителя, вченого-гуманіста Альда Мануція та його нащадків. З урахуванням дублетів та окремих томів, каталог містить відомості про 190 наявних на сьогодні «альдин», що зберігаються в бібліотеках України. Книга ця стала, безумовно, цінним подарунком для всіх бібліофілів та науковців, яких цікавить антична спадщина, історія книгодрукування та діяльність італійських гуманістів доби Відродження.

Надзвичайно присмно, що до каталогу «альдин» потрапили відомості і про «ніжинські» примірники. На початку 1990-х років М.А.Шамрай провела

*ірунтовні дослідження фондів
європейських стародруків XVI-XVII ст.,
що зберігаються у бібліотеці
Ніжинського державного університету
імені Миколи Гоголя. Кропіткий пошук
дозволив виявити 6 унікальних видань
венеціанської друкарні Альда та його
нащадків. Цю роботу згодом продовжили
співробітники бібліотеки та Музею
рідкісної книги, яким пощастило віднайти
ще одну «альдину» – видання 1513 року
творів давньогрецького філософа
Ілліона, яке, на жаль, не потрапило до
каталогу. Отже, пропонований читачам
нарис, присвячений ніжинським
«альдинам», може слугувати доповненням
до книги М.А.Шамрай «Альдини в
бібліотеках України».*

Альд Мануцій-старший
(1450-1515)

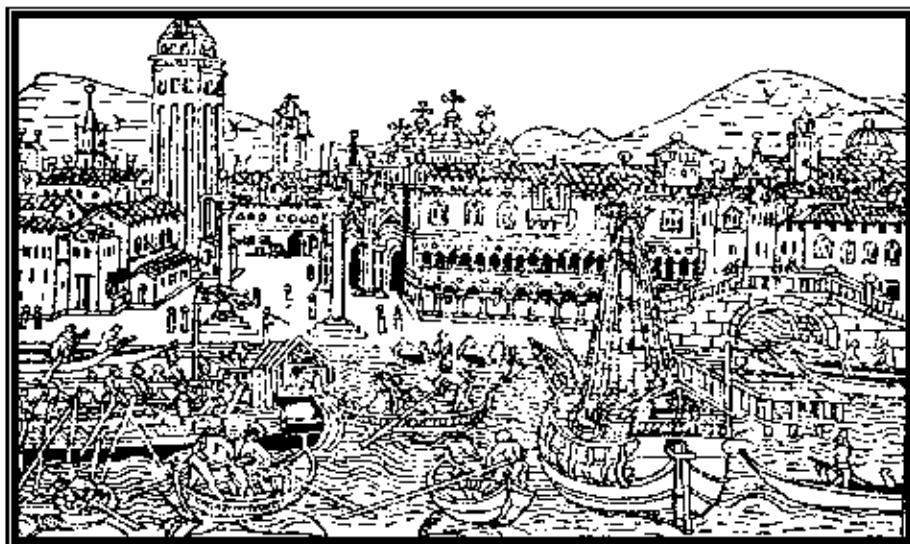
«АЛЬДИНИ» В БІБЛІОТЕЧНОМУ ЗІБРАННІ НІЖИНСЬКОГО ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ КНЯЗЯ БЕЗБОРОДЬКА

Книгозбірня Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя – одна з найдавніших науково-освітніх бібліотек Лівобережної України, започатковано яку було 1820 року разом з відкриттям у Ніжині Гімназії Вищих Наук князя О. Безбородька. За 190-річну історію бібліотеки до її складу влилося чимало надзвичайно цінних книжкових і рукописних фондів, що справді перетворило це зібрання на унікальне історико-культурне явище.

Перлиною бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя безумовно слід вважати збірку європейських палеотипів (видань першої половини XVI ст.) та видань латинського шрифту другої половини XVI-XVIII ст., котра, як не дивно, найменше постраждала під час масових вилучень та переміщень літератури у 1930-х роках. Наукове вивчення збірки, яке започаткувала у першій половині 1990-х років київська дослідниця, відомий книгознавець М.Шамрай, а згодом продовжили співробітники бібліотеки університету, дозволило виділити у її складі низку видань відомих європейських друкарських фірм XVI-XVII століття – Альда Мануція та його нащадків – Паола та Альда-молодшого, відомих друкарів Плантена, Опорінуса, Ет'єнів, Фробенів, Ельзевірів, Джунтів та інших.

Предметом нашої книгознавчої розвідки ми обрали нечисленну, але надзвичайно цінну колекцію «альдин» – видань венеціанської друкарні, заснованої відомим італійським вченим-гуманістом та друкарем Альдом Мануцієм. У складі колекції виявлених на сьогоднішній день «ніжинських» альдин нараховується сім видань. Шість із них перебувають у Ніжині, та одне – у фондах відділу стародруків Національної Бібліотеки України імені В.Вернадського в місті Києві. Окремий примірник з бібліотеки Ніжинського університету являє собою видавничий конволют, у складі якого переплетено два видання Альда Мануція-онука.

Батько «альдин» і засновник славнозвісного венеціанського друкарського дому Альд (скорочено від Теобальд) Пій Мануцій (Мануцці або Мануччі) народився неподалік від Риму, у невеличкому містечку Бассіано. Це сталося за одними даними 1450 року, за іншими – у 1448 або 1449 році. [1] Він був

Венеція у XV-XVI ст. Старовинна гравюра

нащадком старовинної флорентійської родини. Повне ім'я його латиною звучало як *«Aldus Pius Manutius Romanus»*.

Початкову освіту майбутній друкар та вчений-філолог отримав у Римі. 1475 року він переїздить до університетського містечка Феррари, де і стає визнаним фахівцем в галузі давньогрецької та латинської словесності. Свою просвітницьку діяльність Альд починає як педагог. На дружнє запрошення видатного діяча доби італійського Відродження Джованні Піко делла Мірандоли Мануцій стає домашнім вчителем двох його малолітніх племінників, князів де Карпі, навчаючи їх класичним мовам. Саме на кошти одного зі своїх учнів, князя Альберто де Карпі, 1494 року Альд Мануцій і заснував видавництво, яке отримало назву «Дім Альда». [2]

Місцем розташування своєї друкарні Альд обрав Венецію, яка на той час була не тільки морськими воротами Європи, осередком європейської торгівлі, але й центром просвітництва, науки та культури доби італійського Відродження. У другій половині ХУ століття Венеція дала притулок потужній грецькій діаспорі, котра після розгрому турками Константинополя (1458 р.) була змущена шукати порятунку в сусідніх християнських землях. Саме вчені греки-емігранти і вивозили до Європи унікальні рукописи – класичні твори давньогрецьких філософів, істориків та письменників. Збереженню для майбутніх поколінь,

Друкування книжок.
Гравюра XVI ст.

виправленню, науковому та літературному редактуванню цих текстів Альд Мануцій і присвятив усе своє подальше життя. Найкращим засобом для досягнення цієї мети виявився друкарський верстат – винахід, що став поштовхом до справжньої «інформаційної революції» в історії європейської цивілізації. Вперше застосований для тиражування книжок близько 1450 року німцем Іоганном Гуттенбергом, буквально за якихось 30-40 років він поширився Європою. Одним із осередків італійського книгодрукування була Венеція.

Історики книгодрукування

небезпідставно вважають, що саме Альд першим з європейських друкарів започаткував систематичне видання творів класичних античних авторів – Гомера, Арістотеля, Платона, Сократа, Павсанія, Арістофана, Лукреція, Геродота, Софокла, Вергілія, Овідія, Цезаря та інших. В переліку авторів, що друкувалися в «Домі Альда», були й талановиті сучасники – Петrarка, Данте, Боккаччо, Бембо, Еразм Роттердамський. На замовлення Альда талановитий італійський ювелір та гравер Франческо Гріффо з Болонії виготовив шрифти (9 грецьких та 14 латинських), у тому числі й елегантний латинський курсив, який став справжньою красою альдин. Альда Мануція справедливо вважають не тільки знавцем грецької та латинської мови, але й творцем сучасної системи пунктуації: саме він у своїх друках упорядкував застосування розділових знаків. Книги видавничого «Дому Альда» та його нащадків вражають не тільки ретельністю підготовки та редактування тексту, але й зовнішньою «суворою красою» (в них майже немає ілюстрацій та книжкових прикрас), яка мимоволі нагадує класичні «лапідарні» написи на античних грецьких та римських мармурових стелах. Книги Альда – це справжні шедеври книжкового мистецтва доби гуманізму та Відродження, характерними ознаками якої було глибоко

естетичне ставлення до життя, прагнення гармонії матеріального та духовного. [3]

Близько 1500 року Альд Мануцій збирає навколо своєї друкарні вчений гурток, що отримав назву «Нова Академія» (*«Neacademia»*), до якого увійшли відомі вчені філологи, історики, філософі. Серед сподвижників та однодумців Альда були П'єтро Бембо, Марк Музурос, Сципіон Картеромах, Арістовул Апостолос, Іоанн Грекоропулос, Андре Навагеро, П'єтро Альціоні та інші. Ці поважні інтелектуали з університетською освітою не тільки допомагали перекладати та науково коментувати тексти античних авторів, але й виконували в друкарні Альда буденні редакторсько-коректурні роботи. Бажаними гостями в «Домі Альда» були такі відомі мислителі, як Еразм Роттердамський та Михайло Триволіс (останній невдовзі прийняв чернецтво у Ватапедському грецькому монастирі під ім'ям Максима Грека і 1518 року виїхав до Москви, де відіграв важливу роль у започаткуванні книгодрукування). [4]

1506 року військові заворушення у Венеції зупинили роботу друкарні Альда, але вже через два роки книговидавець знову повертається до міста. Заради відновлення друкарської справи він об'єднується зі своїм тестем (з донькою якого одружився близько 1500 року), досвідченим друкарем Андреа Торрезано де Азола та засновує видавничу фірму *«Дім Альда та Андреа, тестя»*. І хоча А.Торрезано за віком був значно старшим від Альда та мав у Венеції авторитет як співпрацівник та спадкоємець славнозвісного друкаря Миколи Йенсона, енергійний та заповзятливий Мануцій стає безумовним лідером у новоствореній видавничій компанії. А.Торрезано не тільки поступився своєму зятю першістю та авторитетом, але й після передчасної смерті останнього (Альд Мануцій помер 1515 року від ран, нанесених йому вбивцями) продовжив його справу, зберігши як саму фірму, так і ім'я Альда на її видавничому знаці. Торрезано став вірним опікуном нащадків Альда – сина Паола та онука Альда-молодшого, які під його дбайливим керівництвом продовжили справу свого батька та діда. [5]

Кілька слів варто сказати про нащадків та послідовників славетного Альда, які своєю просвітницькою діяльністю в Болонії та Римі гідно підтримали славу альдин. Його син Паоло Мануцій (1512-1574) продовжував справу батька. З тією полум'яною енергією, з якою Альд-старший досліджував та видавав грецьких класиків, Паоло Мануцій віддався друкуванню праць латинських текстів. Він, насамперед, прославився як досвідчений латиніст та дослідник римських старожитностей. Користуючись прихильністю римського папи Пія IV, Паоло тривалий час керував у Римі редагуванням та виданням творів Отців церкви, а згодом повернувся до Венеції та очолив друкарню свого батька, в якій надрукував ще понад 200 надзвичайно цінних видань. Його син Альд Мануцій-молодший (1547-1597) також був найосвіченішою особистістю свого часу. Ще 14-річним юнаком він написав трактат про латинську орфографію, яка 1566 була надрукована окремим виданням. Під час свого перебування у Римі, Альд-молодший виконував обов'язки керуючого Ватиканської друкарні. Зі смертю останнього у 1597 році завершилася славетна історія альдин. Всього за 100 років існування видавничого «Дому Альда» з його друкарських верстатів вийшло близько 1100 видань, які сьогодні, безумовно, є надбанням європейської культури. [6]

Особливою відзнакою видавничих фірм середньовіччя був друкарський знак, який не тільки відігравав роль торгівельної марки, але й ніс у собі глибоку символіку. Приблизно з 1499 року в книжках Альда-старшого з'являється, спочатку як ребус у тексті, а згодом переноситься і на титульну сторінку усіх його видань, зображення дельфіна, що звивається довкола якоря. Цей символ, що отримав назву «альдинський якір», є ніщо інше,

Друкарський знак Альда Мануція та його нащадків («альдинський якір») на ніжинських альдинах

як графічна ілюстрація до давнього афоризму «*sempre festina late*», що приблизно перекладається як «поспішай повільно», «не чини необачно». Нащадки Альда Мануція також використовували цей символ в якості друкарського знаку, дещо видозмінюючи його відповідно до естетичних вимог та смаків нового часу. [7]

Зацікавленість виданнями Альда та його нащадків у середовищі європейських інтелектуалів XVI-XVIII століття засвідчено численними маргіналіями (записами від руки на берегах сторінок книги), які є і на ніжинських примірниках. Треба відзначити, що в ті часи робити на сторінках книги зауваження та нотатки було звичайним явищем для вдумливого, інтелектуального читача. Книги з маргіналіями сьогодні мають величезну історичну цінність як пам'ятки своєї епохи.

Як засвідчують розвідки українських книгознавців, в Україні XVI-XVII століття альдини були надзвичайною рідкістю. Це пояснюється тим, що основний потік видань античних авторів в Україну йшов не здалекої Італії, а з Німеччини та Польщі, де існували власні потужні видавничі центри.

Надходження альдин в бібліотеки Києва, Харкова, Львова, Одеси та Ніжина відбувається головним чином у XVIII-XIX століттях, коли у цих містах виникають приватні бібліофільські колекції, громадські наукові бібліотеки та навчальні заклади університетського типу. На сьогодні у бібліотеках України віднайдено 140 видань друкарні Альда та його нащадків у 190 примірниках. [8]

Ніжинська колекція альдин, як уже зазначалося, нараховує 7 видань у 6 примірниках, один з яких від 1934 р. зберігається у Національній Бібліотеці України ім. В.Вернадського (див. у нашому каталозі №2). Ці книги надійшли до бібліотеки Ніжинського історико-філологічного інституту кн. Безбородька відповідно: №1 та №3 – у складі бібліотечного зібрання

Паоло Мануцій
Гравюра XVI ст.

Ніжинського грецького Олександрівського училища, яке 1875-1887 рр. було передане до інститутської бібліотеки після реорганізації училища [9]; №№ 2, 4, 5 та 6-7 – разом з книгаобірнею відомого німецького вченого-латиніста, професора Бонського, Бреславського та Лейпцизького університетів Фрідріха Вільгельма Річля (1806-1876), що була придбана у його вдови 1877 року. [10]

Книги, видані у друкарні славетного італійського вченого-гуманіста Альда Мануція та його нащадків, є справжніми перлинами пізньосередньовічного європейського книжкового мистецтва і становлять справжню гордість колекції книжкових пам'яток XVI-XVII ст. бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

Науковий каталог цього невеликого за обсягом зібрання ніжинських альдин подається у хронологічному порядку, з обов'язковим позначенням на початку кожного окремого опису уніфікованої назви книги. Далі слідує повна назва видання, як вона подана на титульному аркуші. Якщо вихідні відомості зазначені у колофоні, це також відображене в описі. Обов'язковий блок бібліографічного опису містить відомості про основні параметри видання: формат, кількість сторінок, повноту примірника, сигнатури, наявність помилок у фоліації, книжкові прикраси та ілюстрації тощо. Факультативна частина опису звертає увагу, у першу чергу, на індивідуальні особливості кожного окремого примірника: склад видання, наявність маргіналій та власницьких записів, печаток, короткий опис палітурки, стану примірника, походження книги, основну бібліографію та ін.

Автор висловлює ширу вдячність працівникам відділу зберігання фондів бібліотеки Ніжинського державного університету імені М.Гоголя та відділу стародруків Національної Бібліотеки України імені В.Вернадського за цінні консультації та надану можливість *de visu* ознайомитися з кожним примірником цього унікального зібрання.

КАТАЛОГ «АЛЬДИН»
з колекції книжкових пам'яток
бібліотеки Ніжинського історико-філологічного
інституту князя Безбородька

КАТАЛОГ «АЛЬДИН»
з колекції книжкових пам'яток бібліотеки
Ніжинського історико-філологічного
інституту князя Безбородька

№ 1. Plato (427 – 347 а. ae. п.). Opera. – Venetiis [Venezia]: in aedibus Aldi et Andrea socii. IX. 1513.

OMNIA PLATONIS OPERA. = ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ' ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

У колофоні: *Venetiis in aedibus Aldi, et Andrea socii mense Septembri 1513.*

[Інв. № 122124; Шифр: EXXV 1№10.]

2°. (32 x 21 см.). Сигнатури: 1⁸⁻³ 2⁴ a⁸-z⁸ aa⁸-hh⁸ ii⁴ A⁸-Z⁸ AA⁸-DD⁸ EE⁴.

Стор.: [32]; 502, [2]; 439, [1]. Примірник повний.

Друк: в один колір, в одну шпалту. Розмір набірної шпалти: 225x120 мм.

Помилки у пагінації: стор. 190 замість 109, стор. 228 замість 218, стор. 343 замість 341. Колонитул. Колонцифри вміщені у зовнішньому верхньому куті сторінки. Кустоди. Сигнатури у І-му рахунку позначені на перших 5 аркушах, у ІІ-му та ІІІ-му рахунках – на перших 4 аркушах.

Склад видання: 1) стор. [1] І-го рахунку – титул; 2) стор. [3], І-го рахунку – «*Aldi Pii Manutii ad Leonem X. Pontificem Max. Pro ter. Christiana. pro'que re literaria. supplicatio.*»; 3) стор. [6] І-го рахунку – «*[I]ndex Librorum Platonis...*»; 4) стор. [7] І-го рахунку – «*M. Moisou'roiu*»; 5) стор. [11] І-го рахунку – «*Πιναξ των Πλατωνος διάλογων...*» 6) стор. [13] І-го рахунку – «*Πλατωνος βιος κατα' Λαερτιου Διογε'νη*»; 6) стор. [31]-[32] І-го рахунку – чисті; 7) стор. 1 ІІ-го рахунку – «*Πλατωνος. Διαλογοι*»; 8) стор. [503]-[504] ІІ-го рахунку – чисті; 9) стор. 1 ІІІ-го рахунку – «*Πλατωνος. Πολιτεια*».

Оздоблення: гравірований друкарський знак Альда Мануція з написом «*Aldus M[anutius] R[omanus]*» на титульному аркуші та на стор. [440] ІІІ-го рахунку.

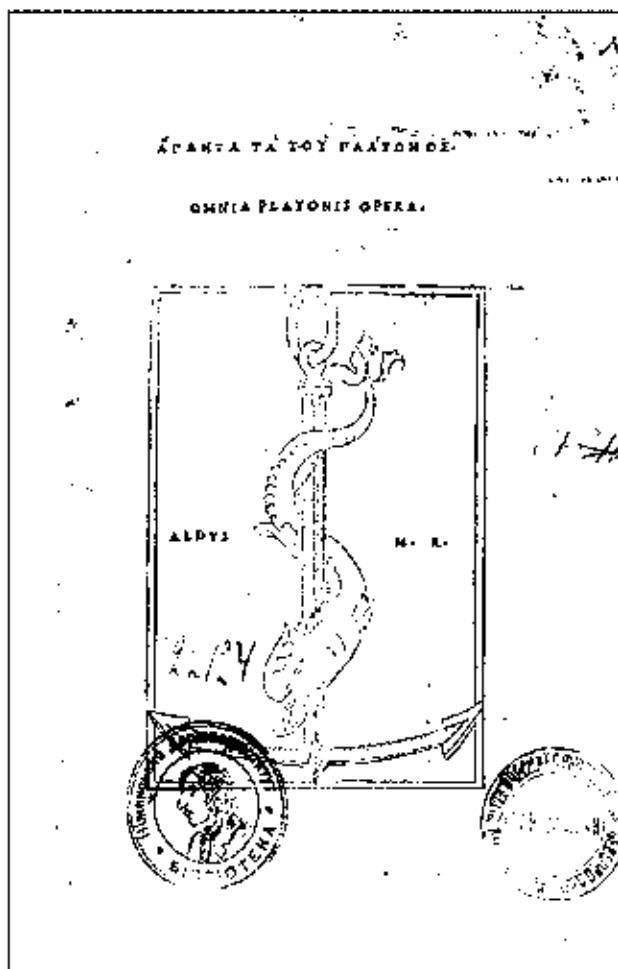
Записи: на титульному аркуші – старі інвентарні номери; у тексті – численні помітки на берегах сторінок; стор. 339 ІІІ-го рахунку – напис олівцем: «*Сентябрь, 1513 годъ. Въ Венеции. 9.VI.1841. Г.Н.Жинъ. Сутоwickz*»; стор. [440] ІІІ-го рахунку – напис грецькою мовою.

Печатки: «*П[ечать] библиотеки Историко-филологического института кн. Безбородка*», «*Ніжинський держпредінститут. Бібліотека*».

Палітурка: XIX ст. – картон, обклеєний «мармуровим папером». Корінець обтягнутий шкірою.

Походження: Бібліотека Ніжинського грецького Олександрівського училища. Книга подарована училищу 1841 року Цитовичем. Особа дарувача лишається нез'ясованою. Рід Цитовичів відомий у північних районах Чернігівщині, зокрема – Почепському повіті, з XVIII ст. [11] 1875-1887 року разом з бібліотекою грецького училища книгу передано на зберігання до книgosховища Ніжинського історико-філологічного інституту кн. Безбородька. Зберігається у бібліотеці НДУ імені М.Гоголя.

Бібліографія: Adams H.M. Catalogue of books printed on the Continent of Europe, 1501-1600. – Cambridge. 1967. Vol. 1-2. – № 1436 [12]; Сторожевский Н. Нежинские греки. – К., 1863. – с. 25; Чернухін Є. Книжкові зібрання ніжинських греків// Грецьке православ'я в Україні. – К., 2001. – с. 160, №2.

№1

№2. Perottus, Nicolaus (*Sepontinus; Perotti, Niccolo.* 1430-1480). *Cornucopiae siue linguae Latine commentarii.* – Venetiis [Venezia]: in aedibus Aldi et Andrea socii. XI.1513. (V.1517?)

Київ, НБУВ: Ald.21

(До 1934 р. – Бібліотека Ніжинського державного
педінституту імені М.Гоголя)
Інв. № 6137; Шифр: А IV 1№4)

IN HOC VOLUMINE HABENTUR HAEC./ CORNUCOPIAE, siue linguae latinae comentarij diligentissime recogniti: atque ex archetypo emendati./ Index copiosissimus dictionum omnium, quae in hisce Sypontini commentarijs, quae in libris de lingua Latina,/ et de Analogia M.Terentij Varronis: quae in undeuiginti librorum fragmentis Sexti Pompeij Festi; quae/ in compendijs Nonij Marcelli de proprietate sermonum continentur: sic enim uno indice omnia comprehensa/ sunt: ut quaecunq; quaerantur dictiones: inueniri facillime possint. Historias praetered, quae in toto hoc ipso uo-/lumine continentur: sic curaimus omneis uno in loco colligendas: ut et in qua columna, et in quo uersis/ sine, facile quis, cum uoleat: inueniat. Eodem modo et fabulae colectae sunt: et instituta: et inuentores rerum:/ et mores: et prouerbia: et remediae: eaq; alia ex alijs postindicem iussimus imprimenda: notate enim sunt/ totius operas singulae columnae, ac singuli columnarum omnium uersus arithmeticis numeris: quemadmodum/ ex eius ipsius indicis principio licet cognoscere: ubi primi numeri e litera notati, significant columnas: reli=/qui punctis distincti, uersus./

Eiusdem Sypontini libellus, quo Plynij epistola ad Titum Vespasianum corrigitur./

Cornelij Vitellij in eum ipsum libellum Sypontini Annotationes./

M.Terentij Varronis de lingua latina libri tres Quartus. Quintus. Sextus./

Eiusdem de Analogia libri tres./

Sexti Pompeij Festi undeuiginti librorum fragmenta./

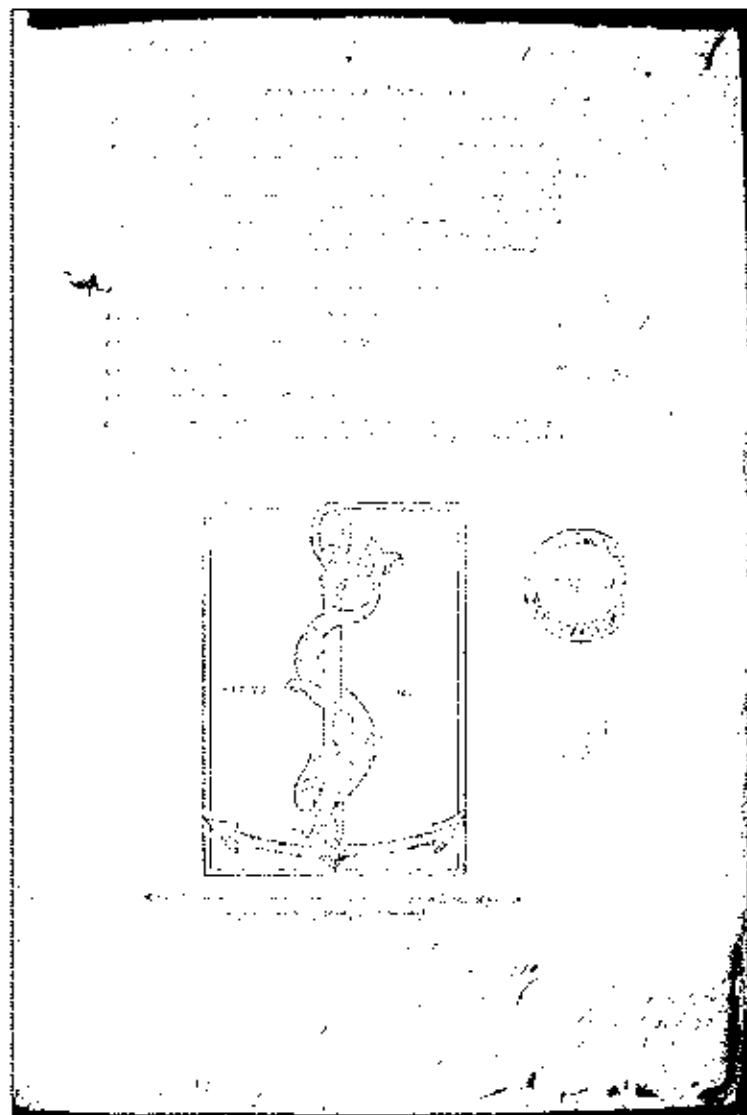
Nonij Marcelli Compendia, in quibus tertia fere pars addita est: non ante impressa, idq; labore, et diligencie lucundi nostri Veronensis: qui in Gallia Nonium cum antiquis contulit exemplaribus. Additus praeterea/ est longus tractatus degeneribus./

Hos libros etiam, pontificum Alexandri, Iulij, ac Leonis demum decretis: nequis alias usquam lycrum impune imprimat, cautum est.

Колофон, стоянець 1054: *Venetis in aedibus Aldi, et Andrea socii 1517 mense maio.*

Колофон, стоянець 1436: *Venetis in aedibus Aldi, et Andrea socii 1513 mense novembri.*

2°. (34 x 23 см.). Сигнатури: [1]-[10]⁸ a⁸-z⁸ A⁸-Y⁸.

№2

Арк.: 79, [1]; стовп.: 1436, [4]. Примірник ловний.

Друк: в один колір; стор. 1-79 I-го рахунку – в одну шпалту, решта сторінок (II-го рахунку) – у два стовпчики; у II-му рахунку – нумерація стовпчиків (по два на одній сторінці). Розмір набірної шпалти: 255 x 150, 245 x 165 мм. Розмір стовпчика: 245 x 75 мм.

Помилки у фоліації: у I-му рахунку: арк. 19 замість 29; арк. [1], [8], [14], [48] – ненумеровані. У II-му рахунку: стовп. 498 замість 398; стовп. 493 – відсутній; стовп. 495 – повторюється двічі; стовп. 563-564 замість 603-604; стовп. 613 замість 631; стовп. 668-669 замість 968-969; стовп. 677 замість 977; після стовп. 1022 слідують стовп. 1023-1024, 1013-1014 та 1017-1018; стовп. 1064 замість 1054; стовп. [1055]-[1056] – ненумеровані; стовп. 1701 замість 1710; стовп. [1121]-[1124] – ненумеровані; стовп. 1188 замість 1178; стовп. [1127]-[1128] – ненумеровані; стовп. 133 замість 1333; стовп. 1397-1398 замість 1409-1410; стовп. [1437]-[1438] – ненумеровані;

Склад видання: 1) арк. [1] I-го рахунку – титул; 2) арк. 2 I-го рахунку – «*Punhi Perotti in cornicopiae, siue commentarios linguae latine ad illustrem principem Federicum ducem...*»; 3) арк. 3-77 зв. I-го рахунку – абетковий покажчик; 4) арк. 78 I-го рахунку – «*Recognito diligenter toto uolumine...*»; 5) арк. 79 I-го рахунку – «*Leo Papa X universiis, et singulus...*» (*P.Bembus*); 6) арк. 80-80 зв. – чистий; 7) стовп. 1 II-го рахунку – «*Nicolai Perotti Cornicopiae, siue commentariorum linguae latinae...*»; 8) стовп. [1055-1056] II-го рахунку – друкарський знак; 9) стовп. 1057 II-го рахунку – «*M. Terentii Varonis de lingua latina, et de verborum origine ad Ciceronem liber quartus*»; 10) стовп. [1121-1122] II-го рахунку – «*Sexti Pompei Festi librorum undeviginti fragmenta*»; 11) стовп. 1123 II-го рахунку – «*Aldus lectori S. Epistolae Pauli Pontificis ad Carolem Regem*»; 12) стовп. [1127-1128] II-го рахунку – сторінка чиста; 13) стовп. 1129 II-го рахунку: «*Nonii Marcelli Tiburticensis compendiosa doctrina ad filium de proprietate sermonum*»; 14) стовп. [1437]-[1438] II-го рахунку – чисті; 15) стовп. [1437]-[1438] II-го рахунку – друкарський знак.

Оздоблення: гравірований друкарський знак Альда Мануція з написом «*Aldus M[anutius] R[omanus]*» на титульному аркуші, на сторінках зі стовпчиками [1055-1056] та [1437]-[1438] II-го рахунку.

Записи: на титульному аркуші – старі інвентарні номери; у тексті на берегах сторінок – численні рукописні помітки латиною.

На титульному аркуші:

1) «*Matthias Pauli Lauingenus*» (скорописом XVI ст.)

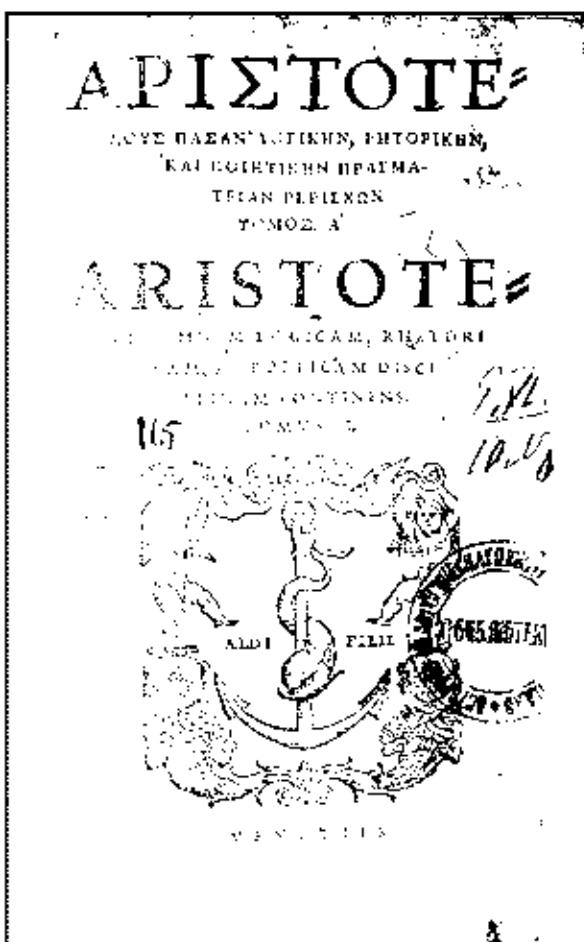
2) «*Dominus(?) meus [...] donauit [...]is libro [...] Anno 1561 B[...]*» (напис пошкоджений);

3) У верхньому правому куті: «*Hunc librum [...] perpetuum Am [...]minilum prior(?) memoria et [...] orfoepio(?) adolescenti Jacobo Sweickero, Amico suo perfectiss.(?) Sixtus Maier[...]*» (напис пошкоджений);

4) внизу аркуша, тією ж рукою, що і попередній: «*Emptus Tubingae 27 Augusti 76.*»

На передньому форзаці:

1) червоним олівцем: «*Liber rariss.*»

№ 3

2) «Акт 31, п. 47, 22/Х-34. З Бібліоте[ки] Ніженського Пед[агогічного] Інституту»

3) звичайним опівцем: «F.Ric. / 66».

Печатка: «Печать библиотеки Историко-филологического института кн. Безбородка».

Папітурка: XVI ст.: дошки, обтягнуті шкірою світло-коричневого кольору, тиснений рослинно-лінійний орнамент; збереглася добре. На корінці – паперова наклейка з позначенням шифру бібліотеки Ніжинського історико-філологічного інституту кн. Безбородька. Металеві застібки (верхня збереглася повністю, нижня – частково).

Походження: Примірник належав бібліотеці Ніжинського історико-філологічного інституту кн. Безбородька (згодом – Ніжинського державного педагогічного інституту імені М.Гоголя), куди надійшов 1877 року разом з книгозбирнею професора Боннського та

Лейпцизького університетів Фрідріха Річля (1806-1876). Вилучений з Ніжина та переданий до Бібліотеки АН УСРР (згодом – Національна Бібліотека України ім. В.Вернадського), акт № 31 від 22 жовтня 1934 р.

Бібліографія: Adams H.M. Catalogue of books printed on the Continent of Europe. 1501-1600. – Р 721 [12]; Шамрай М. Альдини в бібліотеках України. – К., 2008. – № 20, екз. б [1]; Каталог палеотипов из фондів ЦНБ им. В.Вернадского НАНУ. – К., 1995. – №1951.

№3. Aristoteles (384 – 322 а. ae. н.). Logica, rhetorica et poetica. Tomus I. – Venetiis [Venezia]: apud Aldi filios. 1551.

ARISTOTE/LIS OMNEM LOGICAM, RHETORI/CAM, ET POETICAM DISCIPLINAM CONTINENS. TOMUS I. = ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΑΣΑΝ ΛΟΓΙΚΗΝ, ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ, ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΠΕΡΕΙΧΩΝ ΤΟΜΟΣ Α:

У колофоні: *Venetii apud Aldi filios, expensis nobilis uiri Federici de Turrisanis eorum aunculi, 1551.*

Інв. № 5056; Шифр: EXLII 10№6.

8°. (17,5 x 11,5 см.). Сигнатури: 9⁸-z⁸ aa⁸-cc⁸.

Стор.: [2], 97-680. Примірник неповний (втрачені стор. 3-96).

Друк: в один копір, в одну шпалту. Розмір набірної шпалти: 130 x 80 мм.

Помилки у пагінації: стор. 114 замість 214, стор. 116 замість 216, стор. 130 замість 230, стор. 132 замість 232, стор. 142 замість 242, стор. 144 замість 244, стор. 169 замість 269, стор. 171 замість 271, стор. 173 замість 273, стор. 359 замість 358, стор. 358 замість 359, стор. 381 замість 391, стор. 452 замість 458. Колонцифри вміщені у зовнішньому верхньому куті сторінки. Сигнатури позначені на перших 4 аркушах.

Склад видання: 1) стор.[1] – титул; 2) стор.144 – «Α'ριστοτελούς α'ναλυτικῶν πρότερων. δευτέρου»; 3) стор.187 – «Α'ριστοτελούς α'ναλυτικῶν υ'στερών»; 4) стор.253 – «Α'ριστοτελούς τοπικῶν πρώτον»; 5) стор. 396 – «Α'ριστοτελούς περὶ σφριστικῶν ε'λεγχῶν»; 6) стор. 440 – чиста; 7) стор. 441 – шмуцтитул «Aristotelis de arte rhetorica lib. tres»; 8) стор. 442 – чиста; 9) стор. 443 – «Αριστοτελούς τε'χνης ρήτορικης των εἰς τρία το Α'»; 10) стор. 494 – «Τε'χνης ρήτορικης το Β'»; 11) стор. 582 – «Αριστοτελούς Αλεξανδρω ει πραττειν»; 12) стор. 585 – «Αριστοτελούς ρήτορικη προς Αλεξανδρον»; 13) стор. 645 – «Αριστοτελούς περὶ ποιητικῆς»; 14) стор. [680] – книжковий знак.

Оздоблення: гравірований друкарський знак видавничого дому нащадків Альда Мануція з написом «*Aldi Filii*» на титульном аркуші та на стор. [680]; гравіровані ініціали.

Записи: У тексті – рукописні помітки латиною на берегах сторінок.
Стор. [680] – напис грецькою мовою.

Печатки: «[Печать] библиотеки Историко-филологического
института кн. Безбородка», «Ніжинський держпредінститут.
Бібліотека»;

Палітурка: XVIII-XIX ст. – картон, фарбований папір. Корінець та
кутиki обтягнуті шкірою.

Походження: Бібліотека Ніжинського грецького Олександровського
училища. У 1875-1887 рр. разом з бібліотекою училища книгу передано
на зберігання до книгоховища Ніжинського історико-філологічного
інституту кн. Безбородька. Зберігається у бібліотеці НДУ імені М. Гоголя.

Бібліографія: Adams H.M. Catalogue of books printed on the
Continent of Europe, 1501-1600. – A1733 [12]; Шамрай М. Альдини в
бібліотеках України. – № 88 [1]; Чернухін Є. Книжкові зібрання
ніжинських греків. – с. 160. №7.

**№4. Sigonius, Carolus. (Sigonio, Carlo. 1523-1584). Fasti
consulares. – Venetiis [Venezia]: apud Paulum Manutium. 1556.**

Інв. № R 6521. Шифр: В VI 1 №12

CAROLI SIGONII FASTI CONSVLARES/ ac triumphi acti/ A
ROMULO REGE VSQVE AD/ TI. CAESAREM./ EIVSDEM IN FACTOS, ET
TRIVMPHOS,/ IDEST IN VNIVERSAM ROMANAM/ HISTORIAM
COMENTARIVS./ Eivsdem de Nominibus Romanorum liber./ VENETIIS,
1556/ Apud Paulum Manutium, Aldi F./ Cum priuilegio Illustriss.
Senatus Veneti,/ in annos XX.

*На другому титулі (арк. [1] II-го рахунку): CAROLI SIGONII/ IN
FASTOS CONSVLARES,/ AC TRIVMPHOS ROMANOS/ Comentarius./
VENETIIS, 1556./ EX OFFICINA STELLAE GIORDANIS/ ZILETI./ Cum
priuilegio Caesareo: et Illustriss./ Senatus Veneti.*

2°. (31 x 21 см.). Сигнатури: aa⁴-dd⁴ a⁴-z⁴ A⁴-S⁴ T²

Арк.: [3], 4-16; [4], 5-161, 166-169. [1]. Примірник повний.

NB. На звороті арк. 16 I-го рахунку, що передує другому титулу –
слабкий дзеркальний відбиток видавничого знаку друкарського дому
нащадків Альда Мануція (перебивається з наступної сторінки, нині відсутньої).
Це свідчить про зовсім відмінний первісний склад даного примірника.
Наявність майже ідентичного видання з іншими відомостями про
відповідальність (див. № 5 каталогу), вказує або на спільну участь у виданні
двох видавців, або на те, що другий видавець довершував розпечате Паоло
Мануцієм друкування книги вже в іншій друкарні.

Друк: в один колір, в одну шпалту. Розмір набірної шпалти: 240 x
150 мм.

CAROLI SIGONII
FASTI CONSULARES,
ac triumphi acti

A ROMULO VERO VSQVE AD
TIT. CICERO & C. L.

REVSDIM IN LANTONI ET CIVIMINIS
IULI ET UNIVIRAE ROMANAE
PUBLO DE CONSULENTIA.

Eiusdem de N. quibus Romanorum liber.

VENETUS, M. D. LVI.

Apud Paulum Manutium, Aldi F.

Cum privilegio illustris Sereniss Venet,
in dieos X. X.

J. J. v. Dene C. 14.

.1795

21684

№ 4

Помилки у фоліації: у I-му рахунку – арк. 13 замість 14; у II-му рахунку – арк. [1]-[4] – ненумеровані; за арк. 161 слідують (без порушення тексту) арк. 166-167; арк. 164 замість 168; арк. [170] – ненумерований. Колонтитул. Колонцифри – у правому верхньому куті аркушу. Кустоди. Сигнатури позначені на перших двох аркушах зшитку.

Склад видання: 1) арк. [1] I-го рахунку – титул; 2) арк. [2] I-го рахунку – «*Illustriſſ. et potentiſſ. Ferrarienſium duci Herculi II. Carolus Sigonius. S.*»; 3) арк. [3] I-го рахунку – «*Fasti Consulares ac Triumphi acti. a Romulo Rege usque ad ti. Caesarem*»; 4) арк. [1] II-го рахунку – другий титул; 5) арк. [2] II-го рахунку – «*Sereniſſ. ac illuſtriſſ. venetiarum principi Lavrentio Priolo Carolus Sigonius S.D.*»; 6) арк. [4] II-го рахунку – «*Caroli Sigonii in commentarium fastorum. ac triumphorum Romanorum praefatio*»; 7) арк. 152 II-го рахунку – «*Caroli Sigonii de nominibus Romanorum liber. Cur Romani multis nominibus vni sint*»; 8) арк. [169] II-го рахунку – «*Errata et praetermissa ita corrienda ac supplenda*».

Оздоблення: гравірований друкарський знак видавничого дому нащадків Альда Мануція з написом «*Aldus*»; на другому титулі – гравірований друкарський знак: «*ex officina Stellae Giordanis Zileti*»; гравіровані ініціали.

Записи:

- 1) На передньому форзаці: «*Bonnae 1852 F.R.*»
- 2) На титульному аркуші: «*J.H.Brokman 1795*»

Печатки: «Бібліотеки историко-філологіческого інститута кн. Безбородко», «Ніжинський держпедінститут. Бібліотека»

Папітурка: XVIII-XIX ст.: картон, пергамен.

Походження: Примірник належав бібліотеці Ніжинського історико-філологічного інституту кн. Безбородька, куди надійшов 1877 року разом з книгозбірнею професора Боннського та Лейпцизького університетів Фрідріха Річля (1806-1876). Зберігається у бібліотеці НДУ імені М.Гоголя.

Бібліографія: Шамрай М. Альдини в бібліотеках України: Каталог. – № 98 [1].

№5. Sigonius, Carolus. (Sigonio, Carlo. 1523-1584). Fasti consulares. – Venetiis [Venezia]: ex officina Stellae Giordanis Zileti, 1556.

Інв. № 6672, Шифр: BVI 1 №11

CAROLI SIGONII/ FASTI CONSVLARES/ ac triumphi acti/ A ROMULO REGE VSQVE AD/ TI. CAESAREM./ EIVSDEM IN FACTOS, ET TRIVMPHOS,/ IDEST IN VNIVERSAM ROMANAM/ HISTORIAM COMENTARIVS./ Eivsdem de Nominibus Romanorum liber./ VENETIIS, 1556./ EX OFFICINA STELLAE GIORDANIS/ ZILETI./ Cum priuilegio Caesareo: et Illustriss./ Senatus Veneti.

На другому титулі (арк. [1] II-го рахунку): CAROLI SIGONII/ IN FASTOS CONSVLARES,/ AC TRIVMPHOS ROMANOS/ Comentarius./ VENETIIS, 1556./ EX OFFICINA STELLAE GIORDANIS/ ZILETI./ Cum priuilegio Caesareo: et Illustriss./ Senatus Veneti.

CAROLI SIGONII
FASTI CONSULARES,
ac triumphi acti

A ROMULO REGE VSQVE AD

T. L. C. CLER. P. F. R. E. M.

TRANSDEGEM FASTOS, ET TRIUMPHOS,
IN TUTTI TRIUNPHIS ROMANIS
EXCELSISS. ANNO 1711.

F. Bellini. No. 1046. Romanorum liber.

VENETIIS. M. D. LVI.

EX OFFICINA ETATI ET MAGISTERIVS
Z. T. L. C. CLER.

Cem pri legi. Claves & Illustris.
Senaria Veneta.

№ 5

NB. Примірник цілком тотожний до №4 нашого каталогу, за виключенням арк. [1] та [13в.]

2°. (31x21 см.). Сигнатурі: aa⁴-dd⁴ a⁴-z⁴ A⁴-S⁴ T²

Арк.: [3], 4-16; [4], 5-161, 166-169, [1]. Примірник повний.

Друк: в один колір, в одну шпалту. Розмір набірної шпалти: 240 x 150 мм.

Помилки у фоліації: у I-му рахунку – арк. 13 замість 14; у II-му рахунку – арк. [1]-[4] – ненумеровані; за арк. 161 слідують (без порушення тексту) арк. 166-167; арк. 164 замість 168; арк. [170] – ненумерований. Колонитул. Колонцифри у правому верхньому куті аркушу. Кустоди. Сигнатури позначені на перших двох аркушах зшивку.

Склад видання: 1) арк. [1] I-го рахунку – титул; 2) арк. [13в.] I-го рахунку – «*Exemplum privilegii Caesarei.*»; 3) арк. [2] I-го рахунку – «*Illustriſſ. et potentiſſ. Ferrarienſium duci Herculi II. Carolus Sigonius. S.*»; 4) арк. [3] I-го рахунку – «*Fasti Consulares ac Triumphi acti, a Romulo Rege usque ad ti. Caesarem*»; 5) арк. [1] II-го рахунку – другий титул; 6) арк. [2] II-го рахунку – «*Sereniſſ. ac illuſtriſſ. venetiarium principi Lavrentio Priolo Carolus Sigonius S.D.*»; 7) арк. [4] II-го рахунку – «*Caroli Sigonii in commentarium fastorum, ac triumphorum Romanorum praefatio*»; 8) арк. 152 II-го рахунку – «*Caroli Sigonii de nominibus Romanorum liber. Cur Romani multis nominibus vsi sint.*»; 9) арк. [169] II-го рахунку – «*Errata et praetermissa ita corrigenda ac supplenda*».

Оздоблення: гравірований друкарський знак: «*ex officina Stellae Giordanis Zileti*» (на першому та другому титулі); гравіровані ініціали.

Печатки: на титулі – «*Бібліотеки историко-філологіческого інститута кн. Безбородко*». «*Ніжинський держпедінститут. Бібліотека*».

Папітурка: XVIII-XIX ст.: картон, папір, корінець та кутики обклеєні пергаменом.

Походження: примірник належав бібліотеці Ніжинського історико-філологічного інституту кн. Безбородька, куди надійшов 1877 року разом з книгозбірнею професора Боннського та Лейпцизького університетів **Фрідріха Річля** (1806-1876). Зберігається у бібліотеці НДУ імені М.Гоголя.

Бібліографія: Шамрай М. Альдини в бібліотеках України: Каталог. – № 99 [1].

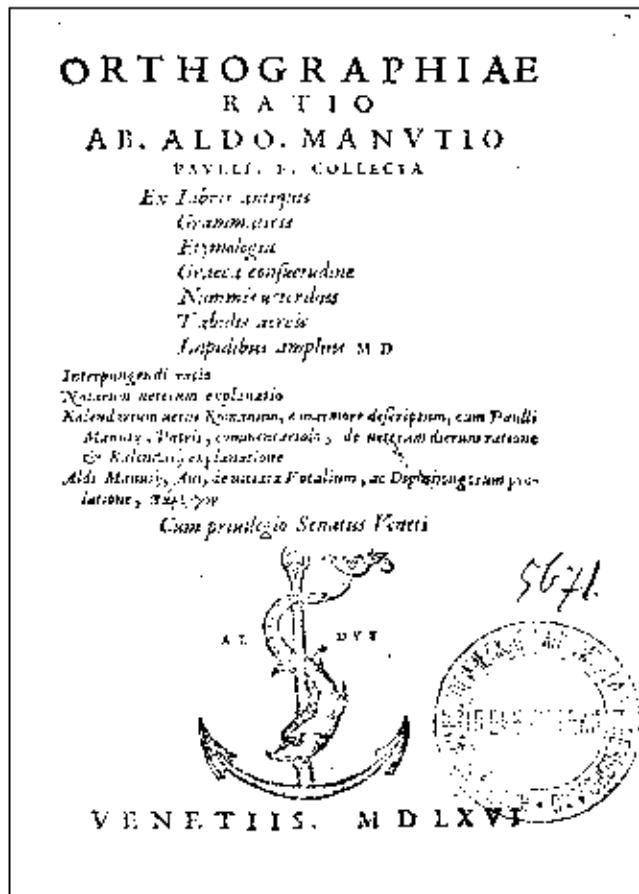
№6. Manutius, Aldus (jun.) (1547-1597). Orthographiae ratio. – Venetiis [Venezia]: [Paulus Manutius], 1566.

Конволют. Приплетено: Manutius, Aldus (jun.). De veterum notarum explanatione... Venetiis. 1566. (див. №7 нашого каталогу).

Інв. № 5671; Шифр: АIV 14№21.

ORTHOGRAPHIAE/ RATIO/ AB. ALDO. MANUTIO/ PAULLI. F. COLLECTA/ Ex librī antiquis/ Grammaticis/ Etymologia/ Graeca consuetudine/ Nummis ueteribus/ Tabulis aereius/ Lapidibus amplius MD/ Interpungendi ratio/ Notarum ueterum explanatio/ Kalendarium

uetes Romanum, e marmore descriptum, cum Paulli/ Manutij, Patris, commentariolo, de ueterum dierum ratione/ et Kalendarij explanatione/ Aldi Manutij, Aui, de uitiata Vocalium, ac Diphthongorum prolatione, παρεργον/ cum priuilegio Senatus Veneti./ Venetiis. 1566.

№6

8°, (17 x 11 см.). Сигнaturи: A⁶-Z⁸ Aa⁸-Zu⁸ Aaa⁸-Ddd⁸.

Стор.: [7], 8-800. Примірник повний.

Друк: в один колір, в одну шпалту. Розмір набірної шпалти: 120 x 65 мм.

Помилки у пагінації: стор. 6 замість 176, стор. 906 замість 606, стор. 971 замість 671, стор. 50 замість 750. Арк. 95, 113, 276, 299, 316, 357, 361, 429, 452, 473, 491, 543, 569, 574, 649, 676, 694, 742, 768, 791-

795 – ненумеровані. Колонтитул. Колонцифри вміщені у зовнішньому верхньому куті сторінки. Кустоди. Сигнатури позначені на перших 5 аркушах зшивку.

Склад видання: 1) стор. [1] – титул; 2) стор. [2] – чиста; 3) стор. [3] – «*Praestanti viro iuvis utrīusque singulari cognitione ornato Francisco Morando Aldus Manutius Paulli F. S.P.D.*»; 4) стор. 7 – «*Orthographiae ratio ab Aldo Manutio Paulli F. collecta*»; 5) стор. 791 – «*Interpungendi ratio*»; 6) стор. 791 – чиста; 7) стор. 792 – «*Aldus Manutius Paulli F. Francisco Morando S.P.D.*»;

Оздоблення: друкарський знак видавничого дому нащадків Альда Мануція з написом «*Aldus*» на титульном аркуші.

Записи: На форзаці напис олівцем: «*Bonnae a. 1852. F.R.*». У тексті – рукописні помітки на берегах сторінок.

Печатки: «{Печать} библиотеки Историко-филологического института кн. Безбородка». «Ніжинський держпредінститут. Бібліотека».

Папітурка: XIX ст.: картон, фарбований папір. Шкіряний корінець втрачено.

Походження: примірник належав бібліотеці Ніжинського історико-філологічного інституту кн. Безбородька, куди надійшов 1877 року разом з книгозбирнею професора Боннського та Лейпцизького університетів *Фрідріха Річля* (1806-1876). Зберігається у бібліотеці НДУ імені М.Гоголя.

Бібліографія: Adams H.M. Catalogue of books printed on the Continent of Europe, 1501-1600. – M 453 [12]; Шамрай М. Альдини в бібліотеках України: Каталог. – № 125 [1].

**№7. Manutius, Aldus (jun.) (1547-1597). De veterum notarum.
– Venetiis [Venezia]: [Paulus Manutius], 1566.**

Приплемено до видання: Manutius, Aldus (jun.). Orthographiae ratio. – Venetiis. 1566. (див. № 6 нашого каталогу).

Інв. № 5671; Шифр: АIV 14№21.

DE/ VETERVM/ NOTARUM/ EXPLANATIONE/ QVAE. IN. ANTIQVIS/
MONUMENTIIS OCCURUNT/ ALDI. MANUTII. PAULLI. F./
Commentarius/ Ad praestantem virum/ AVRELIO. PORTULACAM/
Venetiis. 1566.

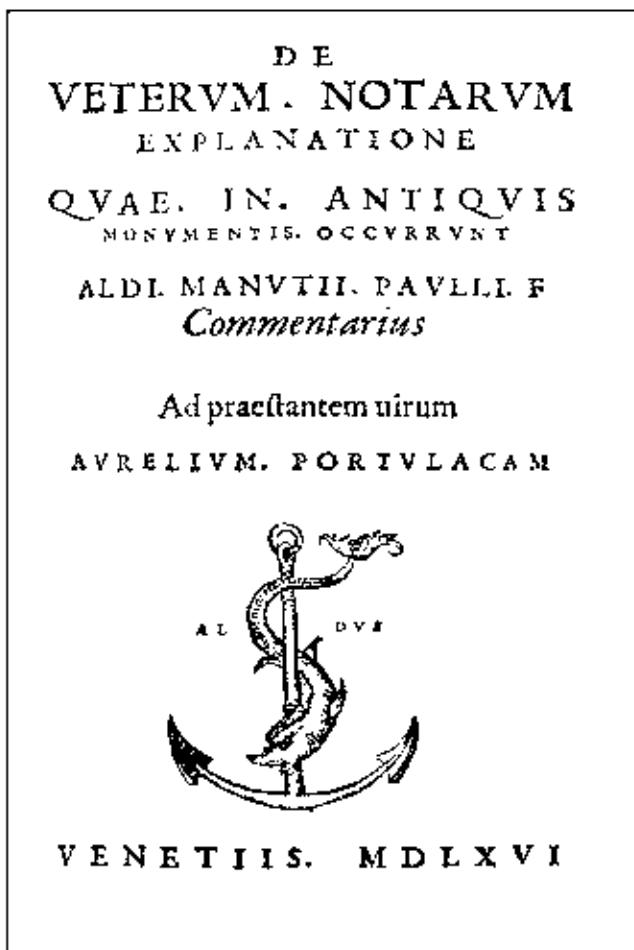
8°. (17 x 11 см.). Сигнатури: A⁸-L⁸†⁸-††⁶.

Стор.: [7], 8-167, [41]. Примірник повний.

Друк: в один колір, в одну шпалту. Розмір набірної шпалти: 120 x 65 мм.

Помилки у пагінації: стор. 17, 24, 36, 49, 55, 64, 68, 77, 87, 89, 98, 108, 112, 117, 130, 137, 142, 152, 157, 165; 168-208 – ненумеровані.

Колонтитул. Колонцифри вміщені у зовнішньому верхньому куті сторінки. Кустоди. Сигнатури позначені на перших 5 аркушах зшитку.

№7

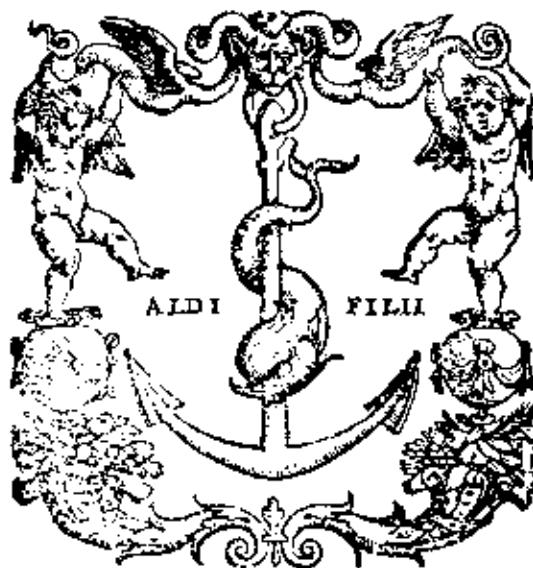
Склад видання: 1) стор. [1] – титул; 2) стор. [2] – чиста; 3) стор. [3] – «*Praestanti viro iuris Avrelio Portulaceae Aldus Manutius Paulli F. S.P.D.*»; 4) стор. 7 – «*De veterum notarum explanatione*»; 5) стор. 168 – чиста; 6) стор. 169 – шмуцтитул: «*Sympta ex Paulli Patris Commentario in epistolas Ciceronis*»; 7) стор. 170 – чиста; 8) стор. 171 – «*Veteres Numerorum...*»; 9) стор. 174-176 – чисті; 10) стор. 177 - шмуцтитул: «*Vetus Kalendarium Romanum... In aedibus Massaeiorum ad Agrippinam*»; 11) стор. 178 – чиста; 12) стор. 185 – «*Pavli Manutii Patris de veterum dierum ratione*»;

13) стор. 198 – «*Kalendarii romani explanatio*»; 14) стор. 202 – чиста; 15) стор. 203 – шмуктитул: «*De vitiata Vocalium ac Diphthongorum prolatione Aldi Pii Manutii Romani Avi парεργον*»;

Оздоблення: друкарський знак видавничого дому нащадків Альда Мануція з написом «*Aldus*» на титульном аркуші.

Зберігається у бібліотеці НДУ імені М.Гоголя.

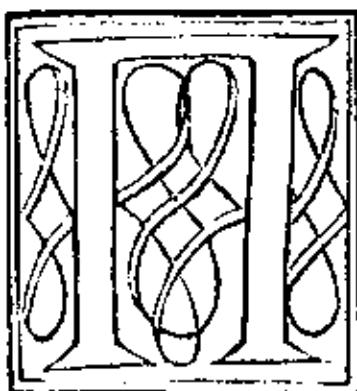
Бібліографія: Adams H.M. Catalogue of books printed on the Continent of Europe, 1501-1600. – № 453 [12]; Шамрай М. Альдини в бібліотеках України: Каталог. – № 125 [1].

ПРИМІТКИ:

1. Шамрай М. Альдини в бібліотеках України: Каталог. – К., Академперіодика. 2008. – С.5-6; Лазурский В. Альд и альдини. – М.: Книга. 1977. – С.19.; Энциклопедический словарь Ф.Брокгауза и И.Ефрана. – СПб., 1890. – т. 1-а. – С. 530; Там само. – т.36 – С.565.
2. Лазурский В. Вказ. праця. – С.23.
3. Лазурский В. Вказ. праця. – С. 27-30; Шамрай М. Вказ. праця. – С.5-7.
4. Лазурский В. Вказ. праця. – С.24-25.
5. Энциклопедический словарь Ф.Брокгауза и И.Ефрана. – т.36 – С.565; Шамрай М. Вказ. праця. – С.8.; Лазурский В. Вказ. праця. – С.34.
6. Шамрай М. Вказ. праця. – С.5-6; Энциклопедический словарь Ф.Брокгауза и И.Ефрана. – Т.1-а. – С.530.
7. Лазурский В. Вказ. праця. – С.72-75.
8. Шамрай М. Вказ. праця. – С.11, 19.
9. Відділ забезпечення збереженості документів Державного архіву Чернігівської області в м. Ніжині (далі: НВ ДАЧО), Ф.1105, оп.2, од.зб. 194, арк. 2-19 зв.; Сторожевский Н. Нежинские греки. – К., 1863. – с. 25; Чернухін Є. Книжкові зібрання ніжинських греків// Грецьке православ'я в Україні. – К., 2001. – с.160, (№2, №7).
10. НВ ДАЧО, Ф. 1105, оп. 2, од.зб. 70, арк. 4-31.
11. Ситий І. Генеалогія української шляхти. – К., 2008. – №43.
12. Adams H.M. Catalogue of books printed on the Continent of Europe, 1501-1600. – Cambridge, 1967. Vol. 1-2.
13. Сторожевский Н. Нежинские греки. – К., 1863. – с. 25;
14. Каталог палеотипов из фондов ЦНБ им. В.Вернадского НАНУ. –К, 1995.

Гравіровані ініціали з альдинських видань
колекції НДУ імені М.Гоголя

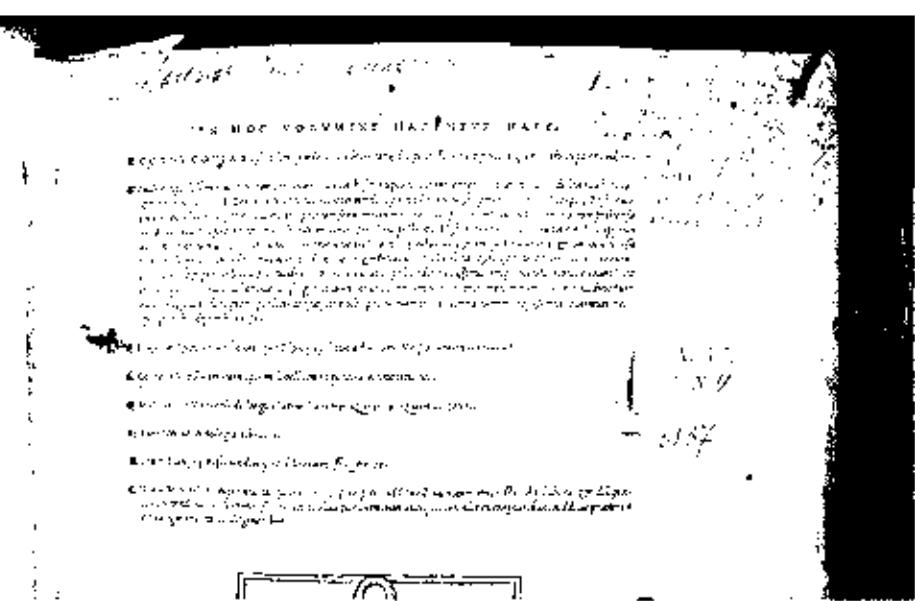
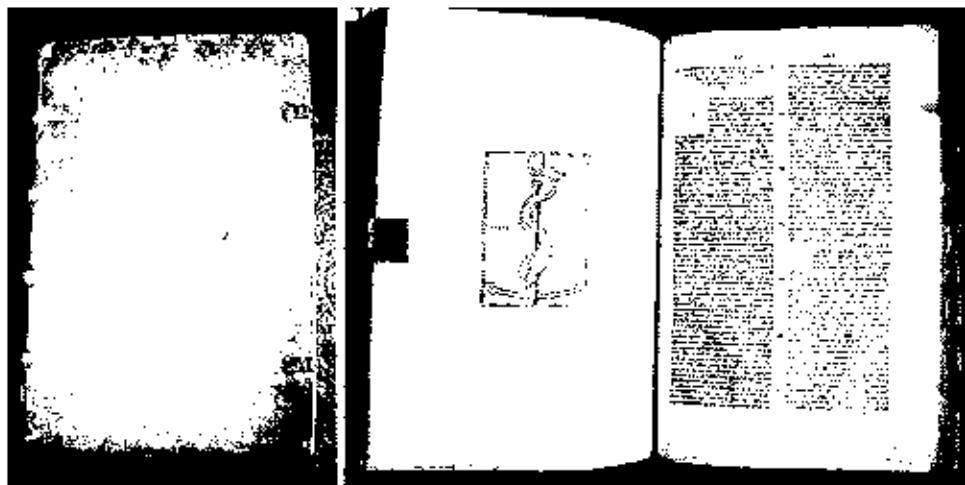
РАХІМОВА, АНАТОЛІЙ
ІЗДІБНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

Архів Державного історичного музею

12

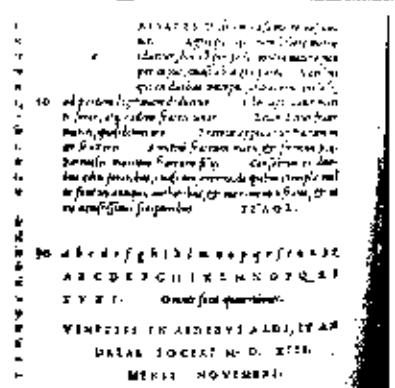
Платон. Ідеї. Книга 7. Венеція, 1513. Видавець Альд Кантона. Гравер Маттео Тиберіо. Тиберіо зробив гравюру на дереві використовуючи рисунок Джакомо делла Роббіа, який у свою чергу заснований на відомому малюнку Франческо Сальвіолі. Венеційські друкарі відомі тим, що якщо чи не більше, ніж міланські друкарі, вони вже на початку 15 століття почали створювати інші видання з гравюрами. У цих виданнях друкарі використовували рисунки італійських художників і скульпторів. Для Платона вони обрали зображення, що виникло в результаті злиття художника і скульптора, яким було копіювання античної скульптури з деревини. Маттео Тиберіо зробив гравюру на дереві використовуючи рисунок Джакомо делла Роббіа, який у свою чергу заснований на відомому малюнку Франческо Сальвіолі. Венеційські друкарі відомі тим, що якщо чи не більше, ніж міланські друкарі, вони вже на початку 15 століття почали створювати інші видання з гравюрами. У цих виданнях друкарі використовували рисунки італійських художників і скульпторів. Для Платона вони обрали зображення, що виникло в результаті злиття художника і скульптора, яким було копіювання античної скульптури з деревини.

№ 1. Plato (427 – 347 a. ae. p.). Opera. – Venetiis [Venezia]:
in aedibus Aldi et Andrea socii, IX, 1513.
Початковий аркуш.

№2. Perottus, Nicolaus (Sepontinus; Perotti, Niccolo. 1430-1480).
Cornucopiae siue linguae Latine
commentarii. — Venetiis [Venezia]: in
aedibus Aldi et Andrea socii. XI. 1513.
(V. 1517?). Примірник НБУВ.

Оправа XVI ст.; розгортка; маргіналії
XVI ст. на титульному арк.; колофон.

SERENISS. AC ILLVSTRISS,
 VENETIARVM PRINCIPI
 LAURENTIO PRIOLO
 Carolus Sigonius S. D.

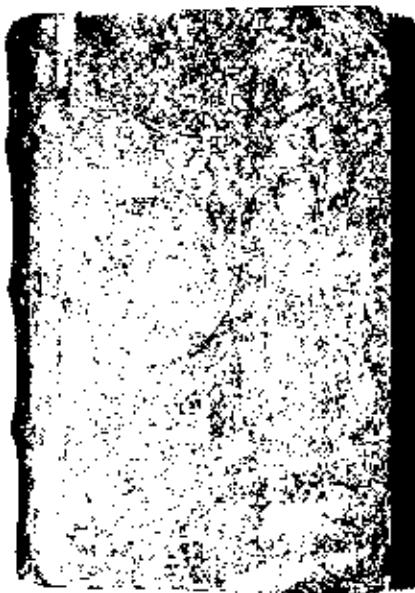

VM multis facis excellentem humani ingenij vim fo-
 leo mirari. SERENISSIME PRINCIPIS, tum
 maxime tibi eo, quod cum lubrica, & preceps eius na-
 tura sponte ad orationem deferatur, unus tamen dignita-
 tor, atque Israelites amore non solus a fraude, atque
 flagri non recutitor, sed ad praecorras ethenam, atque ho-
 rae las res obseuadas facile traducatur, et nos reticulau-
 la timidae in melius geratur, perfido nulla alii, nisi mortale quedam, quo-
 ni. Nam quisque tristes, credo, ergo intemperantes, qui non in consti-
 tute, ne procedit in anima de eo, eum tamen esse opinione in politice inercentibus
 est, neque puerum suorum, neas mentes ad reverentiam difficilem aggredi-
 abit. At manu in celeritate, cuius levigatus per fructus spei, uno duntu-
 matur ambo fons invenitur. Et ostendit, ut etiam sacerdotibus in genitrix cupiditas sit,
 quam vultus p. & d. Teneat en ali pericula, tam treacherum pullum,
 tam amorem, et spernit et quodcumque, quod in auctoritate discepti, actionibus aliquaque
 rursum, temere et cito non solus, et non solum suam honestam virtutem, qui
 fuisse tam in rebus socialibus, & ecclesiasticis, etiam in rebus, quae opio partem vir-
 tuem, et rebus, ut exinde ad se invadat nos uberior gloria permane-
 lat. Ut sit enim in opere, bene esse est habuisse parere, atque in multis dif-
 ficit, ut sit, quod in aliis tantum, vel loco quod modo, optimum locum
 videtur, et sicut in p. & d. vixit, et hoc auctam numeram mortalium, accedere exi-
 biunt, ipsi etiam, quod videt, et modum, et eis, et recipit, et merito quon-
 discentur, ipsa te in ea, ut sit, et prout ab hominibus habui, ac
 dicimus. Et ab aliis, tamquam sciam fieri. Q. U. I. quia in his illud uilla
 etiam ualde uictus, et inuidus, per se venum eridentur, qui,
 vel in uictus, uictus, et
 redidierant, quos ei quodcumque in illis, enim genere subleendo emittit,
 et comitendum, et in illis, et ceteris tempore, et nubilo forte aut Ari-
 stidis, aut Iberi, et auct. malibus, et in ius memoriam illa aliquando
 facta obseruatur, ut in Cato, Bucolo, & Pauli gloriam aliqua ini-
 dice ueritatis, praeclara libefactabat. Ego uero non tam horum ho-
 spitum, qui sive ob in ciuitatibus regendis virtute praeliteruerit, quam
 22 corum,

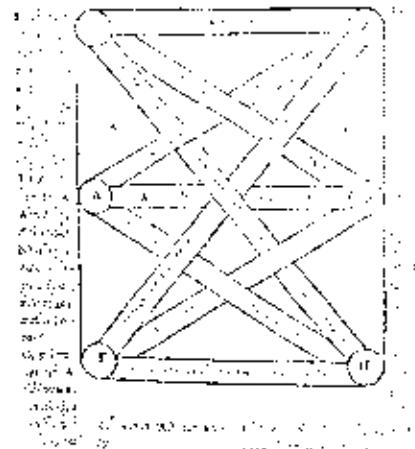
No4. Sigonius, Carolus. (Sagonio, Carl. 1523-1584). Fasti consulares.

— Venetiis [Venezia]; apud Paulum Manutium. 1556.

Початковий аркуш.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ

№3. Aristoteles (384 – 322 a. ae. n.). Logica, rhetorica et poetica.

Tomus I. – Venetiis [Venezia]: apud Aldi filios. 1551.

Оправа XVIII-XIX ст.; окремі аркуші; магніалії XVI-XVII ст.

на прикінцевому аркуші.

ЗМІСТ

Морозов О.С.
«Альдини» в бібліотечному зібранні
Ніжинського історико-філологічного
інституту князя Безбородька
7

Каталог «альдин»
з колекції книжкових пам'яток
бібліотеки Ніжинського історико-філологічного
інституту князя Безбородька
14

Примітки
31

«Альдини» в бібліотечному зіbrанні Ніжинського історико-філологічного інституту князя Безбородька: каталог / упор О.С.Морозов. – Ніжин: ТОВ «Ферокол», 2010. – 40 с.; іл.

ISBN 978-966-96864-8-0 (Серія «Книжкові пам'ятки у фондовому зіbrанні бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя»)

Каталог «альдин» з фондів бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя продовжує серію видань, спрямованих на бібліографічне розкриття фондових колекцій одного з найдавніших науково-просвітницьких книжкових зіbrань Лівобережної України, і містить у собі детальний науковий опис стародруків XVI століття, що були надруковані у венеціанській друкарні славетного італійського вченого-гуманіста й друкаря Альда Мануця і його нащадків. Текстовий опис нечиcленної, але надзвичайно цінної колекції «альдин» бібліотеки НДУ імені М.Гоголя супроводжується передмовою та альбомом ілюстрацій.

Видання присвячено 190-річчю заснування бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя та розраховане на фахівців-книгоzнавців, істориків, філологів, культурологів, студентів та широкий читацький загал, якому цікава антична спадщина, історія книгодрукування та діяльність італійських гуманістів доби Відродження.

УДК 025.343.3:099

ББК 78.37

Наукове видання

*Серія:
«Книжкові пам'ятки
у фондовому зібранні бібліотеки
Ніжинського державного університету
імені Миколи Гоголя»*

заснована в 2010 році

**«А Л Ъ Д И Н И»
В БІБЛЮТЕЧНОМУ ЗІБРАННІ
НІЖИНСЬКОГО ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНОГО
ІНСТИТУТУ КНЯЗЯ БЕЗБОРОДЬКА**

**Автор передмови та упорядник:
Олександр Морозов**

**Редактор:
Ленченко Н.О.**

**Комп'ютерна верстка та макетування:
Морозов О.С.**

**Коректор:
Мірошник М.В.**

Підписано до руку 20.04.2010. Формат 70x100/16
Гарнітурат Arial. Папір офсетний. Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 14,30. Обл.- вигл. арк. 14,28
Тираж 100 пр. Зам. № 005

Віддруковано з оригінал-макетів замовника у видавництві ТОВ «НВП Ферокол»
прос. Лікарський, 7, м. Ніжин, Чернігівська обл.
тел./факс (04631) 7-14-98
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
Суб'єктів видавничої справи ДК № 3503 від 19.06.2009 р.